

NogetMedSalmer refleksjoner over dåbskonferencen i Roskilde den 17. september 2016

Småbørnsforældre befinder sig i tidens individorienterede årsagskæde, hvor en præstation efterfølges af en belønning. Uvante med eller måske ligefrem uforstående over for det evangelisk-lutherske *gratis*, bliver tro, kristendom og kirke måske placeret i bunken med alle de andre ting, der skal gøres – og gøres ordentligt. Nutidens forældre til små børn er ikke ansvarsløse fravælgere, men udviser derimod stor omhu i deres valg på børnenes vegne. Med mange tilbud er det naturligvis et vigtigt parameter at det, man vælger til, skal gøre en kvalitativ forskel – at det skal berige tilværelsen positivt og konstruktivt. Man vælger det til som 'siger en noget', men dermed efterlades forældrene nemt i et dilemma hvad angår dåb: "jeg ved ikke helt, om det nu også siger mig noget, og jeg kan da slet ikke vide, om det vil sige mit barn noget (...) og hvis det nu slet ikke giver mening for hende".

Fordi forældre i dag har en forventning (eller et håb) om, at tro og dåb skal 'sige dem noget', ønsker de ikke at tage stilling på barnets vegne i forhold til dåb!

Hvis forældre således opfatter troen og den kristne praksis som noget, de skal 'have styr på' inden en stillingtagen, er tro så i virkeligheden blevet en gerning? Har Folkekirken været for utydelig i formidlingen af, at tro er tillid til, *at* man bæres og til *den*, der bærer? Er kirken kommet til at stå i vejen for, at tro også i tillid er at lade 'noget' ske med mig?

På dåbskonferencen lød det fra flere sider, at kirken skal blive bedre til at kommunikere – men hvad er det, der skal kommunikeres? Når NogetMedSalmer har nytænkt babysalmesang, er det med udgangspunkt i en forståelse af kirken som et sted, man som nybagte forældre kan finde en sammenhæng og en tryghed i overgangen til nye familiemønstre, nye roller og nye identiteter. Kirken skal med sin praksis, sine tekster og sine salmer baseret på kristentroens livsorientering vise, at den kan være med til at sætte retningen på ny. Et liturgisk opbygget babysalmesangsforløb lader den enkelte være forstået på den måde, at man sættes fri fra at skulle forholde sig til sig selv og sin livssituation (og til andre og deres), men blot lade sig tiltale. Eller med ordene fra Søren Ulrik Thomsens afsluttende oplæg tale om, at gudstjenestens form stopper den evindelige mellem menneskelige kværnen og lader Guds tavshed tale gennem ritualer.

Tine Lindhardt brugte et interessant og relevant billede på dåben: den er et sprog. Og hun uddybede, hvordan ethvert sprogs funktion er en forståelse og en mestring af verden.

Skulle forældrene lære et sprog, kunne det eksempelvis være babysalmesang. Det kræver imidlertid, at afholderne af babysalmesang er opmærksomme på, hvilket sprog man lærer fra sig – er det et reelt sprog, som kan bruges til at tale og tænke med, eller er det kun brokker fra et nyt, fremmed sprog? Præsenteres børn og forældre i virkeligheden ikke kun for en "dialekt" af det sprog, de allerede taler, når babysalmesang består af børnesange og –remser?

Hvis dåben er et sprog – for at blive i Tine Lindhardts metafor – har det en kvalitativt anderledes udtale, en omvendt ordstilling og et semantisk felt, som skiller sig ud fra dagligsproget. At lære et nyt sprog er at blive bedre til sit eget og udvikle sig, for nye ord og vendinger giver nye måder at betragte verden på.

I sproget bliver vi og vores liv til, og i kirken gives børn og forældre endnu et sprog – troens sprog – som de kan fortælle nye historier med samt spørge og forklare med. Det forunderlige ved dét sprog er, at det ikke

kan læres uden at praktisere sig frem.

I *NogetMedSalmer* nyudviklede babysalmesangsforløb, der tager udgangspunkt i gudstjenestens liturgi med bønner, salmer, tekstlæsninger, trosbekendelse og velsignelse i form af sang, tegn og dans udfolder sproget sig som følge af ritualer: "Det var et genialt træk at kopiere gudstjenesteformen og koge den ned til den halve time. Det blev på én gang meget intenst, meget rørende, meget meditativt og meget underholdende. Dåbsoplæring kombineret med gudstjenesteoplæring. En genistreg" (udtalelse fra kursUSDeltager Charlotte Schiøtz).

Vi er ikke uenige i, at dåben er vigtig, og at flere gerne skulle ønske at få deres børn døbt. Vi er uenige i, at babysalmesang kun skal lokke forældre og børn over kirkens tærskel med fare for overdreven popularisering. Vi tror faktisk, at babysalmesang kan være en mulighed for at høre, se og mærke det kristne budskab, så flere kan erfare, hvad tro kan være, og hvad en gudstjeneste kan – og på den baggrund tilvælge dåben.

www.nogetmedsalmer.dk